Dosarul nr. 3-806/2022, 2-22042308-12-3-28032022

H O T Ă R Â R E
în numele legii

01 martie 2024 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reclamantei Mirandolina Susițcaia

reprezentantului pârâtei, Iuri Lealin

examinând în ședință de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Mirandolina Susițcaia împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

La data de 28 martie 2022 Mirandolina Susițcaia a depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta indică că la data de 28 februarie 2022 prin Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare, s-a dispus, la pct. 1, a o delega pe dna Mirandolina Suşiţcaia, procuror în Procuratura Anticorupţie, în Procuratura municipiului Chişinău, pentru exercitarea atribuţiilor de procuror în aceeaşi procuratură, pe o perioadă de o lună, de la 01 martie 2022 până la 31 martie 2022 inclusiv.

La 03 martie 2022, cu respectarea art. 172, art. 208 şi art. 214 Cod administrativ, a depus cerere prealabilă cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual contestat şi a efectelor acestuia, după cum urmează: Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare şi Dispoziţia nr. 21 din 01 martie 2021 cu privire la repartizarea procurorului delegat în oficiul teritorial, a procurorului-şef al Procuraturii municipiului Chişinău, dl Oleg Afanasii, anularea Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare ca fiind un act administrativ defavorabil, anularea dispoziţiei nr. 21 din 01 martie 2021 cu privire la repartizarea procurorului delegat în oficiul teritorial a procurorului-şef al Procuraturii municipiului Chişinău, dl Oleg Afanasii. La caz, în dependenţă de necesitate, în procesul de management al unităţilor de personal în cadrul sistemului Procuraturii, de a dispune sistarea delegării unui procuror delegat la Procuratura Anticorupţie în vederea asigurării procesului de muncă şi înfăptuirii actului de justiţie. În cerere a indicat motivele clare pentru care consideră actul contestat ca fiind unul defavorabil, inclusiv cu referinţă la circumstanţele de fapt şi de drept care au generat emiterea actului. Cu toate acestea, la 09 martie 2022, prin scrisoarea cu nr. 7/3-60/22-264 a fost informată de către şefa Aparatului Procurorului General, Oxana Ţurcanu despre respingerea cererii prealabile, iar în textul informaţiei se referă doar la suspendarea executării actului administrativ individual contestat şi a efectelor acestuia, după cum urmează: Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu*,* cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare şi Dispoziţia nr. 21 din 01 martie 2021 cu privire la repartizarea procurorului delegat în oficiul teritorial, a procurorului-şef al Procuraturii municipiului Chişinău, dl Oleg Afanasii, însă, nu se expune asupra argumentelor indicate cu titlu de contestare a actului generator de efecte – repartizarea temporară la locul de muncă stabilit prin delegare.

Conform art. 54 alin. (2) Legea cu privire la Procuratură, în cazul în care o procuratură nu poate funcţiona din cauza lipsei temporare de procurori, în cazul existenţei unor funcţii vacante, dar şi în alte cazuri, Procurorul General, la propunerea procurorului-şef al procuraturii respective, poate delega procurori de la alte procuraturi, fără acordul lor, pe o perioadă de până la o lună pe parcursul unui an, iar cu consimţământul lor scris, pentru o perioadă de până la 24 de luni.

Astfel, sânt necesare două circumstanţe: existenţa funcţiilor vacante, dar şi alte cazuri.

Menționează reclamanta că în cererea prealabilă a indicat că aşa-numitele funcţii vacante au fost generate de acelaşi Procuror General interimar Dumitru Robu, care a delegat în cadrul Procuraturii Anticorupţie 6 procurori din cadrul Procuraturii municipiului Chişinău după cum urmează: Petru Iarmaliuc, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Eugenia Zubco, procuror în Procuratura

municipiului Chişinău, Ion Şlicari, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Irina Catan, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Gheorghe Iapară, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Ghennadi Epure, procuror în Procuratura municipiului Chişinău. Cu toate acestea, din careva motive necunoscute, a fost considerat că în schimbul celor 6 procurori, ea va fi cea care prin delegare va soluţiona, probabil, deficitul unităţilor de personal în vederea optimizării activităţii Procuraturii municipiului Chişinău.

De asemenea, pârâta nu a indicat în răspunsul din 09 martie 2022 care ar fi alegaţia în coraport cu pretinsele „dar şi alte cazuri", or, în situaţia reclamanei, aceasta o poate deduce unilateral ca fiind faptul că a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor despre acţiunile ilegale şi abuzive ale lui Dumitru Robu de hărţuire la locul de muncă. De facto, conchide faptul că a existat „o necesitate iminentă de delegare" determinată drept consecinţă ca urmare a sesizării Consiliului Superior al Procurorilor (CSP) la data de 22 februarie 2022, care urma a fi examinată la data dc 04 martie 2022, însă, nici aceste circumstanţe nu au fost enunţate în careva mod legal, pentru a respecta drepturile sale în calitate de angajat vizat în speţă. Consecutiv indică că sesizarea la CSP a fost depusă în data de 22 februarie 2022, iar ca reacţie la aceasta, în data de 28 februarie 2022 a fost delegată în altă procuratură sub pretextul managementului unităţilor de personal. A fost reclamată derogarea de la norma precitată, şi anume, încălcarea prevederilor art. 54 alin. (2) Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care statuează expres că ...în cazul în care o procuratură nu poate funcţiona din cauza lipsei temporare de procurori, în cazul existenţei unor funcţii vacante, dar şi în alte cazuri, Procurorul General, la propunerea procurorului-şef al procuraturii respective, poate delega procurori de la alte procuraturi, fără acordul lor, pe o perioadă de până la o lună pe parcursul unui an, iar cu consimţământul lor scris, pentru o perioadă de până la 24 de luni. Astfel, actul administrativ individual defavorabil a fost emis fără a fi întrunite mai multe precondiţii, care sânt obligatorii şi au menirea de a asigura independenţa funcţională şi inamovibilitatea procurorului în privinţa căruia se dispune delegarea.

Conform prevederilor legale, delegarea este o soluţie managerială pentru asigurarea cu personal a acelor subdiviziuni funcţionalitatea şi eficienţa cărora poate fi periclitată de lipsa temporară de procurori, precum şi de alte circumstanţe, care nu sânt indicate în conţinutul normei juridice. Textul normei de drept, permite de a concluziona că starea critică trebuie să existe în procuratura sau subdiviziunea unde procurorul este delegat şi nu acolo de unde este extras din procesul de muncă, în caz contrar, în lipsa acestor precondiţii, soluţia de delegare a procurorului îşi pierde rezonabilitatea, fiind nu altceva decât o doleanţă a superiorului, or, la caz, se urmăreşte prin toate metodele persecutarea ei, fiind urmărită demisia din funcţie.

Indică că, la caz, prin ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 cu privire la delegare, deşi se face referinţă la prevederile legale enunţate, în nici un mod autoritatea emitentă a actului nu a motivat necesitatea dispunerii unei astfel de delegări.

Menţionează reclamanta Mirandolina Suşiţcaia că în privinţa ei această practică este deja una deja-vu, or, un ordin similar a fost emis la 13 octomnrie 2021 cu nr. 1693- p, care, însă, avea un temei legal – raportul dlui Adrian Mircos, procuror-şef al Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale. Totodată, se constată că nici în declaraţiile publice şi nici în rapoartele de activitate ale Procuraturii Republicii Moldova nu se indică despre existenţa deficienţelor în activitatea subdiviziunii din cadrul Procuraturii în care a fost delegată, or, la caz, în data de 10 februarie 2022, la şedinţa CSP, Procurorul General interimar, Dumitru Robu a anunţat despre modificarea structurii Procuraturii Generale, procuraturilor specializate și procuraturilor teritoriale, iniţiativă care a fost aprobată la CSP.

În atare situaţie, se contată cu certitudine faptul că managementul resurselor umane în organele procuraturii este unul doar pretins, iar la caz sunt suficiente cadre/unităţi de personal care ar putea fi delegate sau numite în cadrul Procuraturii municipiului Chişinău, or, în data de 28 februarie 2022 cu numărul 355-p a fost emis Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu cu privire la preavizarea angajaţilor în legătură cu modificarea structurii interne a Procuraturii, conform căruia, procurorii din subdiviziunile care urmează a fi lichidate au fost preavizaţi despre disponibilizare cu ulterioara concediere, nefiindu-le oferite la alegere careva funcţii vacante. Consecutivitatea emiterii actelor administrative (la ziua de 28 februarie 2022) denotă cert faptul că semnatarul acestora cunoaşte care sunt deficienţele pe segmentul managerial al unităţilor de personal. În contextul prevederilor art. 11 Cod administrativ, se constată că actul contestat este unul defavorabil, or, acesta impune sancţiuni deghizate, fiind hărţuită la locul de muncă de către emitentul actului *in personam*, fiind pretinse optimizări ale procesului de muncă, iar la aceiaşi Procuratură Anticorupţie fiindu-i grav afectate drepturile de muncă, fiind pusă în situaţia în care să reclame implicarea în activităţile zi de zi profesionale. Încălcarea principiului eficienţei stabilit la art. 28 Cod administrativ, întrucât Ordinul de delegare a fost emis subit, drept consecinţă a sesizării din data de 22 februarie 2022 adresată Consiliului Superior al Procurorilor despre acţiunile ilegale şi abuzive ale dlui Dumitru Robu, în exercitarea funcţiei de Procuror General interimar faţă de ea, care urma a fi examinată la data de 04 martie 2022, însă, din motivul lipsei de cvorum, chestiunea a fost amânată pe un termen nedeterminat. Încălcarea principiului proporţionalităţii stabilit la art. 29 Cod administrativ, întrucât pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege (art. 54 alin. (2) al Legii cu privire la Procuratură) a fost necesară retragerea din „circuit” a unui procuror din funcţia deţinută la Procuratura

Anticorupţie, în pofida faptului că la moment în cadrul acestei instituţii activau procurori delegaţi din cadrul Procuraturii municipiului Chişinău sau teritoriale. Astfel, în cadrul Procuraturii Anticorupţie au fost delegaţi procurori (11 la număr), în cazul tuturor din motivul „volumului exagerat de lucru", după cum urmează: Petru Iarmaliuc, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Eugenia Zubco, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Ion Şlicari, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Irina Catan, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Gheorghe Iapără, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Ghennadi Epure, procuror în Procuratura municipiului Chişinău, Alexandru Capmari, procuror în Procuratura Hânceşti, Vasile Disculţu, procuror în Procuratura Hânceşti,Alexandru Musteaţă, procuror în Procuratura Hânceşti, Gheorghe Caragia, procuror în Procuratura Nisporeni, Stanislav Odajiu, procuror în Procuratura Rezina.

Cu privire la necesitatea apărută de delegare în cadrul Procuraturii Anticorupţie a unor colegi, inclusiv despre listarea acestora, i-a fost refuzat, or, la data de 03 martie 2022 a depus cerere cu privire la accesul la informaţie. Cu toate acestea, procurorul Mirandolina Suşiţcaia nu este loc de găsit, decât la oficiul Centru al Procuraturii municipiului Chişinău, fiind nevoită deja a doua oară să fie delegată în alta subdiviziune, or, dacă era necesitatea atât de mare, urma a fi sistată delegarea unuia dintre colegii săi enumeraţi mai sus, care de facto, activează în Procuratura municipiului Chişinău. Deşi aparent, sintagma „dar şi în alte cazuri" din norma legală precitată, înseamnă că cazurile prevăzute de respectiva normă legală nu sânt exhaustive, Procurorului General interimar la discreţia sa, reieşind din existenţa unui conflict real faţă de ea, a dispus delegarea ei, posibil, anume cu referinţă la acest caz, fiind absolut neclare raţionamentele care au determinat o atare decizie, situaţia în care nu era necesară din careva punct de vedere administrativ sau managerial o atare delegare.

Toate acestea rezumă la faptul că nu există nici un temei legal, decât actele de persecuţie despre care a reclamat în sesizarea din 22 februarie 2022. Principiul motivării stabilit la art. 31 Cod administrativ, care deşi aparent a fost pretins a fi respectat, în Ordinul contestat al Procurorului General, în preambul, doar sunt enumerate normele legale, iar în enunţul art. 54 din Legea cu privire la Procuratură la alin. 2 sunt expuse un şir de temeiuri, la caz nefiind indicat unul concret, cel puţin pentru a fi o decizie motivată şi nu una dedusă care doar face trimitere la prevederile legale aplicabile la caz. Sintagma „dar şi în alte cazuri" din norma legală precitată, înseamnă că cazurile prevăzute de respectiva normă legală nu sânt exhaustive, legiuitorul acordând Procurorului General discreţia de a dispune delegarea procurorilor şi în alte cazuri, însă cu respectarea motivării în acest sens, or, nici un procuror nu poate face referinţă la un careva caz legal, într-un act emis de acesta, aceste temeiuri legale pot fi reclamate de părţile interesate în cazul în care consideră că le-a fost lezat un drept. În situaţia în care „alte cazuri" nu au fost

specificate, cel puţin la etapa examinării cererii prealabile aceste lacune urmau a fi clarificate, iar discrepanţa aplicabilităţii normei legale înlăturată. Astfel, consideră că având posibilitatea recuperării ulterioare a motivării actului administrativ, la etapa examinării prealabile, autoritatea emitentă s-a expus exclusiv asupra cerinţei de suspendare a aplicării consecinţelor juridice care au survenit după data de 28 februarie 2022. Principiul de comprehensibilitate şi transparenţă a acţiunilor autorităţilor publice stabilit la art. 32 Cod administrativ, presupune că procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. De asemenea, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate. În acest sens, potrivit constatărilor la pct. XII din Carta de la Roma, în contextul Avizului nr. 9 din anul 2014 al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) privind normele şi principiile europene referitoare la procurori este indicat că recrutarea şi cariera procurorilor, inclusiv promovarea, mobilitatea, procedurile disciplinare şi demiterea lor, ar trebui să fie reglementate prin lege şi ar trebui să aibă la bază criterii transparente şi obiective, conform unor proceduri imparţiale, excluzând orice discriminare şi putând fi supuse unui control independent şi imparţial (inclusiv la pct. 3.3.1.). Paragraful 3.3.4 „Transferul şi mobilitatea” al aceleiaşi note indică că modalitate de a influenta în mod necorespunzător un procuror poate fi transferul la un alt parchet realizat fără consimţământul său. În cazul transferului sau detaşării interne sau externe a unui procuror, fără consimţământul său, ar trebui să existe garanţii prevăzute de lege pentru a compensa eventualele riscuri (de exemplu, un transfer deghizat într-o măsură disciplinară). Totodată, posibilitatea de a transfera un procuror fără consimţământul său ar trebui să fie reglementată prin lege şi limitată la circumstanţe excepţionale, cum ar fi necesităţile imperioase ale serviciului (de exemplu, pentru a egaliza volumul de muncă etc.) sau măsuri disciplinare, în cazuri cu adevărat grave. De asemenea, este necesar să fie luate în considerare opiniile, aspiraţiile şi specializările procurorului, precum şi situaţia familială.

Indică reclamanta Mirandolina Suşiţcaia că în cazul ei aceste garanţii nu au fost respectate, or, este cert reţinut că nesupunerea la cerinţa de a demisiona din organele procuraturii a fost un catalizator al consecinţelor de ordin juridic la care a dat curs personal Procurorul General interimar Dumitru Robu. Fiind analizat actul administrativ prin care a fost dispusă delegarea reclamantei într-o subdiviziune din Procuratura municipiului Chişinău, este cert faptul că acesta a fost emis în lipsa propunerii în acest sens de la procurorul-şef al subdiviziunii respective, deşi existenţa acesteia este o condiţie imperativă stabilită de lege, fiind exclusă aplicarea unei astfel de proceduri de către procurorul general din oficiu.

În asemenea circumstanţe, rezultă că procurorul general poate dispune delegarea procurorilor, doar la propunerea conducătorului procuraturii respective şi nu din oficiu.

Un alt aspect ce urmează să fie explicat ţine de existenţa suspiciunii de părtinire din partea Procurorului General interimar Dumitru Robu la emiterea actului administrativ contestat, deoarece acesta s-a expus public, prin intermediul ofiţerului de presă Mariana Cherpec, în baza de percepţie proprie şi lipsa unor acte de constatare în acest sens, referitor la activitatea sa ca profesionist, invocând anumite ilegalităţi, fapt care l-a reclamat la CSP şi Inspecţia procurorilor.

Cere reclamanta Mirandolina Susițcaia anularea Ordinului Procurorului General interimar Dumitru Robu nr. 353-p din 28 februarie 2022 cu privire la delegare, ca fiind un act administrativ individual defavorabil reclamantei.

Pârâta Procuratura Generală a Republicii Moldova a depus referință la acțiune. În motivarea referinței indică că conform art. 54 alin. (2) Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, în cazul în care o procuratură nu poate funcţiona din cauza lipsei temporare de procurori, în cazul existenţei unor funcţii vacante, dar şi în alte cazuri, Procurorul General, la propunerea procurorului-şef al procuraturii respective, poate delega procurori de la alte procuraturi, fără acordul lor, pe o perioadă de până la o lună pe parcursul unui an, iar cu consimţământul lor scris, pentru o perioadă de până la 24 de luni.

În speţă, reclamanta a fost delegată în condiţiile legii speciale, pe un termen admis de lege de o lună în Procuratura municipiului Chişinău. Această delegare a avut loc în anul 2022, iar delegarea precedentă a reclamantei, în una din secţiile Procuraturii Generale, a avut loc în anul 2021, or, aceste două delegări nu au fost efectuate pe parcursul aceluiaşi an.

Cu referire la argumentul precum că delegarea putea fi dispusă doar la propunerea procurorului-şef, menționează că potrivit art. 12 Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Procurorul General şi adjuncţii acestuia, conform competenţelor stabilite, sânt conducători ai Procuraturii. Astfel, anume Procurorul General deţine plenitudinea atribuţiilor manageriale în Procuratură, prerogativele lui fiind împărţite doar cu Consiliul Superior al Procurorilor. În această ordine de idei, din interpretarea sistemică a textelor legale, nu poate fi privită drept o condiţie obligatorie necesitatea înaintării unei propuneri din partea procurorului-şef al procuraturii respective, care este subordonat administrativ Procurorului General. Cu titlu de informaţie, este relevant de a reţine că argumentul asemănător a fost deja examinat de către Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani (în cauza nr. 3-3131/2020 Morari Viorel vs. Procuratura Generală) şi respins ca neîntemeiat.

În acelaşi timp, cu referire la temeiurile delegării, legea acordă posibilitatea utilizării acestei instituţii în cazul existenţei unor funcţii vacante (condiţie îndeplinită), dar şi în alte cazuri. Astfel, lista de cazuri nu este expresă şi nici

exhaustivă, necesităţile manageriale fiind determinate de managerul instituţiei, iar primele două cazuri menţionate în lege au titlu de exemple.

Cu referire la alegaţiile reclamantei precum că s-ar fi încălcat careva principii generale stabilite de Codul administrativ, menționează că principiul eficienţei (art. 28 din Codul administrativ) a fost respectat, întrucât ordinul de delegare a fost emis simplu, rapid, a fost unul eficient şi corespunzător scopului urmărit de către Procuratura Generală, deoarece a permis acoperirea vidului în activitatea Procuraturii municipiului Chișinău. Indică că și principiul proporţionalităţii (art. 29 din Codul administrativ) a fost respectat, întrucât ordinul a fost potrivit pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege (art. 54 alin. (2) al Legii cu privire la Procuratură), a fost necesar pentru atingerea scopurilor menţionate şi a fost rezonabil. În context, indică că proporţionalitatea este reglementată chiar de lege, în acest caz discreţia Procurorului General fiind limitată cu termenul maxim posibil de o lună, condiţie respectată în speţă. Principiul motivării (art. 31 din Codul administrativ) a fost respectat, deoarece Ordinul contestat al Procurorului General, în preambul, face trimitere la prevederile legale aplicabile la caz. Transcrierea textelor legale în Ordin nu a mai fost necesară, întrucât acestea sunt publice şi accesibile. Principiul de comprehensibilitate şi transparenţă a acţiunilor autorităţii publice a fost respectat, întrucât Ordinul contestat a fost adus la cunoştinţă reclamantei.

Reieşind din cele expuse, nici una din alegaţiile reclamantei privind încălcarea principiilor generale stabilite de Codul administrativ, dar şi altor prevederi legale, nu se confirmă prin circumstanţele de fapt ale speţei, astfel, solicită respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

Reclamanta Mirandolina Susițcaia în dezbaterile judecătorești a susținut acțiunea integral și a solicitat admiterea în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtei, Iuri Lealin acțiunea nu a recunoscut și a pledat pentru respingerea ca fiind neîntemeiată.

Examinând acțiunea cu actele anexate, referință și documentele dosarului administrativ, audiind părțile, stabilind starea de fapt și de drept, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă și întemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Conform art. 13 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei

instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor peroane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Conform art. 20 alin. (1) şi alin. (2) din Constituţia R.M., (1) orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Conform art. 53 alin. (1) Constituția R.M., persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 114 din Constituţia R.M., justiţia se înfaptuieşte în numele legii numai de instanţele judecătoreşti, acestea urmează să dispună de plenitudinea prerogativelor procesuale pentru soluţionarea justă a cauzei, fără a exista limitări nejustificate în acţiunile ce urmează a fi întreprinse, astfel încât la realizarea scopului final hotărârea judecătorească să nu devină una iluzorie.

Referitor la admisibilitatea acțiunii instanța de judecată constată următoarele.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sânt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Conform art. 19 Cod administrativ, Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

În conformitate cu art. 163 (1) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;

b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutăţeşte situaţia unei persoane faţă de situaţia din decizia iniţială;

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

În conformitate cu art. 164 alin. (1) Cod administrativ, cererea prealabilă se depune în scris, pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, la autoritatea publică emitentă.

Conform art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 25 alin. (3) Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 333 din 10 noiembrie 2006, ordinul privind aplicarea sancţiunii disciplinare poate fi contestat în instanţă de judecată, în condiţiile legislaţiei.

În conformitate cu art. 191 alin. (1)-(3) Cod administrativ, (1) cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

(2) Curţile de apel soluţionează în primă instanţă acţiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituţionalitate.

(3) Curtea de apel Chişinău soluţionează în primă instanţă acţiunile în contencios administrativ împotriva actelor emise de Banca Naţională a Moldovei, precum şi acţiunile în contencios administrativ atribuite în competenţa sa prin Codul electoral.

În conformitate cu art. 192 Cod administrativ, (1) pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători. (2) În judecătorii acţiunile în contencios administrativ se examinează de judecători specializaţi.

Prin hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 555/25 din 27 noiembrie 2018 și nr. 584/27 din 11 decembrie 2018 s-a dispus specializarea sediilor Judecătoriei Chișinău, au fost aprobate listele judecătorilor specializați conform sediilor Judecătoriei Chișinău și începând cu 01 ianuarie 2019, sediile Judecătoriei Chișinău au fost specializate după cum urmează: sediul Botanica – în materie de insolvabilitate; sediul Buiucani – în materie penală; sediul Centru – în materie civilă; sediul Ciocana – în materie contravențională și activitatea judecătorului de instrucție; sediul Râșcani – în materie de contencios administrativ.

Instanța de judecată constată că prin Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare, s-a dispus delegarea dnei Mirandolina Sușițcaia, procuror în Procuratura Anticorupție în Procuratura municipiului Chișinău pentru exercitarea atribuțiilor de procuror în

aceeași procuratură, pe o perioadă de o lună, de la 01 martie 2022 până la 31 martie 2022, inclusiv (fila cauzei 11).

La data 03 martie 2022 reclamanta Mirandolina Sușițcaia a depus pe numele Procurorului General interimar cerere prealabilă privind contestarea actului administrativ (filele cauzei 12-15).

Prin actul administrativ nr. 7/3-60/22-264 din 09 martie 2022 Procuratura Generală a respins cererea prealabilă (filele cauzei 16-17).

La data de 28 martie 2022, în termenul stabilit de lege, reclamanta Mirandolina Sușițcaia a depus la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Procuraturii Generale privind anularea actului administrativ.

În privința competenței instanței de judecată la examinarea acțiunii în contenciosul administrativ se constată că competența în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), deoarece sediul pârâtei este în municipiul Chișinău. Prin urmare acțiunea este depusă cu respectarea prevederilor art. 191 alin. (1), art. 192 alin. (2) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ.

Din considerentele expuse, instanța de judecată consideră necesară examinarea cauzei în fond.

Referitor la fondul cauzei, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt și de drept.

Instanța de judecată reiterează că prin Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare, s-a dispus delegarea dnei Mirandolina Sușițcaia, procuror în Procuratura Anticorupție în Procuratura municipiului Chișinău pentru exercitarea atribuțiilor de procuror în aceeași procuratură, pe o perioadă de o lună, de la 01 martie 2022 până la 31 martie 2022, inclusiv (fila cauzei 11).

La data 03 martie 2022 reclamanta Mirandolina Sușițcaia a depus pe numele Procurorului General interimar cerere prealabilă privind contestarea actului administrativ (filele cauzei 12-15).

Prin actul administrativ nr. 7/3-60/22-264 din 09 martie 2022 Procuratura Generală a respins cererea prealabilă.

Instanța de judecată reiterează că prin Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare, Procurorul General interimar, Dumitru Robu a dispus:

1. A o delega pe dna Mirandolina Sușițcaia, procuror în Procuratura Anticorupție în Procuratura municipiului Chișinău pentru exercitarea atribuțiilor de procuror în aceeași procuratură, pe o perioadă de o lună, de la 01 martie 2022 până la 31 martie 2022, inclusiv. Pentru perioada delegării, dnei Mirandolina Suşiţcaia i se va păstra salariul de locul permanent de muncă.

2. A aduce ordinul la cunoştinţa dnei Mirandolina Suşiţcaia.

3. A dispune executarea ordinului Secţiei resurse umane şi Direcţiei finanţe administrare din cadrul Aparatului Procuraturii Generale.

Procurorul General interimar a indicat ca temei legal de emitere a ordinului art. 12 alin. (1), (2), (3), (5) şi alin. 13, art. 26 Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind salarizarea în sectorul bugetar, art. 10 i Legea bugetului de stat pentru anul 2022 nr. 205 din 06 decembrie 2021, art. 8 alin. (3), art. 54 alin. (2), art. 11 alin. (1) lit. f) Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (fila cauzei 11).

La data 03 martie 2022 reclamanta Mirandolina Sușițcaia a depus pe numele Procurorului General interimar cerere prealabilă privind contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii prealabile a invocat încălcarea prevederilor art. 54 alin. (2) Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

A indicat că actul administrativ individual defavorabil a fost emis fără a fi întrunite mai multe precondiţii, care sânt obligatorii şi au menirea de a asigura independenţa funcţională şi inamovibilitatea procurorului în privinţa căruia se dispune delegarea. Conform prescripţiilor legale „delegarea" este o soluţie managerială pentru asigurarea cu personal a acelor subdiviziuni funcţionalitatea şi eficienţa cărora poate fi periclitată de lipsa temporară de procurori, precum şi de alte circumstanţe, care nu sânt indicate în conţinutul normei juridice.

Textul normei de drept, permite de a concluziona că starea critică trebuie să existe în procuratura sau subdiviziunea unde procurorul este delegat şi nu acolo de unde este extras din procesul de muncă, în caz contrar, în lipsa acestor precondiţii, soluţia de delegare a procurorului îşi pierde rezonabilitatea, fiind nu altceva decât o doleanţă a superiorului, or, la caz, se urmăreşte prin toate metodele persecutarea ei, fiind urmărită demisia din funcţie. Prin ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare deşi se face referinţă la prevederile legale enunţate, în nici un mod autoritatea emitentă a actului nu a motivat necesitatea dispunerii unei astfel de delegări.

A menţionat Mirandolina Suşiţcaia că ei această practică este deja una deja-vu, or, un ordin similar a fost emis la 13 octombrie 2021 cu nr. 1693-p, care avea un temei legal – raportul dlui Adrian Mircos, procuror- şef al Direcţiei urmărire penală şi criminalistică a Procuraturii Generale.

Faptul că a existat „o necesitate iminentă de delegare" determinată drept consecinţă ca urmare a sesizării Consiliului Superior al Procurorilor (CSP) la data de 22 februarie 2022, care urma a fi examinată la data de 04 martie 2022, însă nici aceste circumstanţe nu au fost enunţate în careva mod legal, pentru a respecta drepturile ei.

Totodată, a constatat că nici în declaraţiile publice şi nici în rapoartele de

activitate ale Procuraturii Republicii Moldova nu se indică despre existenţa deficienţelor în activitatea subdiviziunii din cadrul Procuraturii în care a fost delegată, or, la caz, în data de 10 februarie 2022, în şedinţa CSP, Procurorul General interimar, Dumitru Robu a anunţat despre modificarea structurii Procuraturii Generale, procuraturilor specializate si procuraturilor teritoriale, iniţiativă care a fost aprobată de CSP. În atare situaţie, se contată cu certitudine faptul că managementul resurselor umane în organele procuraturii este unul doar pretins, iar la caz sunt suficiente cadre/unităţi de personal care ar putea fi delegate sau numite în cadrul Procuraturii municipiului Chişinău, or, în data de 28 februarie 2022 cu numărul 355-p a fost emis Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu Cu privire la preavizarea angajaţilor în legătură cu modificarea structurii interne a Procuraturii, conform căruia, procurorii din subdiviziunile care urmează a fi lichidate au fost preavizaţi despre disponibilizare cu ulterioara concediere, nefiindu-le oferite la alegere careva funcţii vacante. Consecutivitatea emiterii actelor administrative (la ziua de 28 februarie 2022) denotă cert faptul că semnatarul acestora cunoaşte care sunt deficienţele pe segmentul managerial al unităţilor de personal.

A invocat: încălcarea principiului eficienţei stabilit la art. 28 Cod administrativ, întrucât Ordinul de delegare a fost emis subit, drept consecinţă a sesizării din data de 22 februarie 2022 adresată Consiliului Superior al Procurorilor despre acţiunile ilegale şi abuzive ale dlui Dumitru Robu în exercitarea funcţiei de Procuror general interimar faţă de reclamantă, care urma a fi examinată la data de 04 martie 2022; încălcarea principiului proporţionalităţii stabilit la art. 29 Cod administrativ, întrucât pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege (art. 54 alin. (2) Legea cu privire la Procuratură), a fost necesară retragerea din „circuit” a unui procuror din funcţia deţinută la Procuratura Anticorupţie, în pofida faptului că la acel moment în cadrul acestei instituţii activau un şir de procurori delegaţi din cadrul Procuraturii municipiului Chişinău sau teritoriale. Astfel, în cadrul Procuraturii Anticorupţie au fost delegaţi un şir de procurori (11 la număr), în cazul tuturor – din motivul „volumului exagerat de lucru”, după cum urmează:

1) Petru Iarmaliuc, procuror în Procuratura municipiului Chişinău;
2) Eugenia Zubco, procuror în Procuratura municipiului Chişinău;
3) Ion Şlicari, procuror în Procuratura municipiului Chişinău;
4) Irina Catan, procuror în Procuratura municipiului Chişinău;
5) Gheorghe Iapară, procuror în Procuratura municipiului Chişinău;
6) Ghennadi Epure, procuror în Procuratura municipiului Chişinău;
7) Alexandru Capmari, procuror în Procuratura Hânceşti;
8) Vasile Disculţu, procuror în Procuratura Hânceşti;
9) Alexandru Musteaţă, procuror în Procuratura Hânceşti;

10) Gheorghe Caragia, procuror în Procuratura Nisporeni;
11) Stanislav Odajiu, procuror în Procuratura Rezina.

Cu toate acestea, pentru ea nu era loc de găsit decât la oficiul Centru al Procuraturii municipiului Chişinău, fiind nevoită deja a doua oară să fie delegată în altă careva subdiviziune, or, dacă era necesitatea atât de mare, urma a fi sistată delegarea unuia dintre colegii ei enumeraţi mai sus, care de facto, activau în Procuratura municipiului Chişinău. Deşi aparent, sintagma „dar şi în alte cazuri" din norma legală citata, înseamnă că cazurile prevăzute de respectiva normă legală nu sânt exhaustive. Procurorul General interimar la discreţia sa, reieşind din existenţa unui conflict real faţa de ea, a dispus delegarea, posibil anume cu referinţă la acest caz, fiind absolut neclare raţionamentele care au determinat o atare decizie, situaţia în care nu era necesară din careva punct de vedere administrativ sau managerial o atare delegare.

A indicat că toate acestea rezumă la faptul că nu exista nici un temei legal, decât actele de persecuţie despre care a reclamat în sesizarea din 22 februarie 2022.

A indicat încălcarea principiului motivării stabilit la art. 31 Cod administrativ, care deşi aparent a fost pretins a fi respectat, în ordinul contestat al Procurorului General, în preambul, doar sunt enumerate normele legale, iar în art. 54 alin. (2) Legea cu privire la Procuratură sunt expuse un şir de temeiuri, la caz nefiind indicat unul concret, cel puţin pentru a fi o decizie motivată şi nu una dedusă care doar face trimitere la prevederile legale aplicabile la caz.

A solicitat reclamanta Mirandolina Suşiţcaia suspendarea executării actului administrativ individual contestat Ordinul Procurorului general interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare şi Dispoziţia nr. 21 din 01 martie 2021 Cu privire la repartizarea procurorului delegat în oficiul teritorial a Procurorului-şef al Procuraturii municipiului Chişinău, Oleg Afanasii; anularea Ordinului Procurorului general interimar, Dumitru Robu, cu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare ca fiind un act administrativ defavorabil; anularea dispoziţiei nr. 21 din 01 martie 2021 Cu privire la repartizarea procurorului delegat în oficiul teritorial a Procurorului-şef al Procuraturii municipiului Chişinău, Oleg Afanasii; în dependenţă de necesitate în procesul de management al unităţilor de personal în cadrul sistemului Procuraturii, de a dispune sistarea delegării unui procuror delegat la Procuratura Anticorupţie (conform listei enunţate) în vederea asigurării procesului de muncă şi înfăptuirii actului de justiţie (filele cauzei 12-15).

Prin actul administrativ nr. 7/3-60/22-264 din 09 martie 2022 Procuratura Generală a respins cererea prealabilă. În motivare a indicat cu referire la art. 54 alin. (2) Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, că decizia cu privire la delegarea procurorului reprezintă o prerogativă managerială a Procurorului General, or, ordinul contestat a fost emis, în conformitate cu legislaţia

în vigoare şi nu există temeiuri de anulare a acestuia. Subsecvent, a indicat că Dispoziţia procurorului-şef al Procuraturii municipiului Chişinău nr. 21 din 01 martie 2022 prin care reclamanta a fost repartizată în Oficiul Centru a Procuraturii municipiului Chişinău a fost emisă în vederea asigurării aplicării Ordinului Procurorului General nr. 353-p din 28 februarie 2022 în strictă conformitate cu legea şi actele normative instituţionale. În acelaşi context, cu referire la solicitarea de suspendarea a executării actelor administrative contestate, a comunicat că motivele pentru suspendarea executării unui act administrativ sunt stabilite în art. 172 alin. (2) Cod administrativ: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Scopul aplicării instituţiei suspendării executării actului administrativ este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil. La rândul său, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi recuperat.

Astfel, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate şi din oficiu a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, autoritatea publică nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate.

La caz, motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea actelor administrative contestate, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente. Or, din cererea înaintată nu este identificat nici unul din temeiurile indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ (filele cauzei 16-17).

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Noţiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluţia (77) 31 Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi

publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcţii judiciare.

Conform art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile Legii privind organizarea judecătorească. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este stabilit de legiuitor și care constituie în sine contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept și reieșind din dreptul subiectiv al reclamantului, care, la fel, a fost determinat de legiuitor și care a fost formulat că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Din actele cauzei, care reflectă activitatea administrativă desfășurată de autoritatea publică pârâtă, instanța de judecată constată că la data de 13 octombrie 2021 procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a depus pe numele Procurorului General interimar raport prin care, având în vedere volumul activităților ce urmează a fi realizate de Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcșiei urmărire penală și criminalistică, în conformitate cu prevederile art. 54 alin. (2) Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, a solicitat delegarea în Secție a unui procuror pe un termen de o lună (fila cauzei 45).

Prin Ordinul Procurorului General interimar, Dumitru Robu nr. 1693-p din 13 octombrie 2021 s-a dispus delegarea dnei Mirandolina Susițcaia, procuror în Procuratura Anticorupție în Secția unificare a practicii în domeniul urmăririi penale din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii

Generale, pentru exercitarea atribuțiilor de procuror în aceeași secție, pe o perioadă de o lună, de la 13 octombrie 2021 până la 12 noiembrie 2021 inclusiv (fila cauzei 47).

Conform art. 54 alin. (2) și alin. (3) Legea cu privire la Procuratură, nr. 3 din 25 februarie 2016, (2) în cazul în care o procuratură nu poate funcţiona din cauza lipsei temporare de procurori, în cazul existenţei unor funcţii vacante, dar şi în alte cazuri, Procurorul General, la propunerea procurorului-şef al procuraturii respective, poate delega procurori de la alte procuraturi, fără acordul lor, pe o perioadă de până la o lună pe parcursul unui an, iar cu consimţământul lor scris, pentru o perioadă de până la 24 de luni.

(3) În scopul investigării unei cauze concrete, procurorul desemnat în calitate de membru al grupului de urmărire penală poate fi delegat la o altă procuratură pentru o perioadă de până la 6 luni fără acordul acestuia.

În conformitate cu art. 93 alin. alin. (1) și (2) Cod administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu art. 118 alin. alin. (1)-(3) Cod administrativ, (1) motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Instanța de judecată constată că de la data de 12 noiembrie 2021 până la data de 28 februarie 2022 s-a scurs o perioadă de timp de 108 zile, ceea ce constituie

mai puțin de un an, or, un an constituie 365 zile, conform art. 387 Cod civil. Procurorul General, la propunerea procurorului-şef al procuraturii respective, poate delega procurori de la alte procuraturi, fără acordul lor, pe o perioadă de până la o lună pe parcursul unui an (legea nu stabilește an calendaristic, așa cum invocă pârâta). Deci, în lipsa acordului procurorului delegat, acesta poate fi delegat pe o perioadă de până la o lună pe parcursul unui an, iar, în speță, lipsește acordul reclamantei Mirandolina Sușițcaia de a fi delegată repetat pe parcursul unui an. Mai mult ca atât, în speță Procurorului General interimar Dumitru Robu prin Ordinul nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare din oficiu a dispus delegarea dnei Mirandolina Sușițcaia, procuror în Procuratura Anticorupție în Procuratura municipiului Chișinău pentru exercitarea atribuțiilor de procuror în aceeași procuratură, pe o perioadă de o lună, de la 01 martie 2022 până la 31 martie 2022, inclusiv, iar legea nu acorda Procurorului General acest drept.

Evaluând starea de fapt și starea de drept, instanţa de judecată constată că este ordinul contestat este ilegale. Or, în conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, iar autoritatea publică pârâtă nu a dovedit legalitatea actului emis în procedura administrativă efectuată.

Ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat, instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții în proces. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sânt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Din considerentele expuse, instanța admite acțiunea integral.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. a), art. art. 231, 232 Cod administrativ, art. art. 236-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se anulează Ordinul Procurorului General interimar Dumitru Robu nr. 353-p din 28 februarie 2022 Cu privire la delegare.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani).

Președintele ședinței,
judecătorul Viorica Dodon